

er nogen Banffelighed for, at vi kunne opnaa det Duffelige, at denne Sag kan komme ind for Domstolens Paakjendelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimeftad) udtalte ogfaa Noget om mine Ændringsforslag, idet han mente, at Nr. 2 af dem ikke vilde forffjønne Forflaget, hvis det blev vedtaget. Jeg maa tilffaa, at jeg har fulgt den gamle hvæiffiffe Regel at nytte og fornøje. Jeg har nemlig ved mit første Forflag villet fornøje og derfor taget en af de mindre ffjønne Ting bort fra Forflaget, og ved det Andet har jeg villet nytte, nemlig gjøre Forflaget uftadeligt (Munterhed). Det er det, jeg har villet. Det forekommer mig, at mit Ændringsforflag paffer godt til Forflaget, at det har lige faa megen Værd i fig, som selve Forflaget har. Det er min Dverbevisning. Jeg anfer det nemlig for et ftadeligt Forflag, faaledes som det nu ligger for, og jeg ftal bemærke, at den ærede Forflagstiller var den, der var ælternærmest til at pynte og rette paa Forflaget. Efterat vi nu have faaet at vide af Kultusministerens Udtalelfe, at der ikke exifterer noget Cirkulære til Kommunerne, er det dog underligt, at vi ftulle ftemme om, at vi misbillige Cirkulærer, som ikke ere til. — Man har ogfaa omtalt Udtrykket: „mod Sogneraadens Billie“, men det ftal jeg ikke komme ind paa. Der er imidlertid en anden Ting, som forekommer mig ikke at paffe godt til Forholdene. Jeg har ikke ftillet noget Ændringsforflag i den Retning, thi jeg haaber, at mit Forflag ftal blive vedtaget, og faa ftemmer man maaffe hele Hiftorien bort, hvilket vilde være det Allernærmfte, naar man havde fat min Ændring ind. Thi jeg vil tillade mig at fførge det ærede Thing: Er Forholdet mellem dette Things Flertal og Ministeren et faadant, at man kan føle fig befriet til at opfordre ham til at gjøre fine Foranstaltninger om igjen? Der ftulde et varmt Tillidsforhold til for at bevirke dette; men jeg maa tilffaa, at et faadant Tillidsforhold har jeg ikke opdaget, og derfor figer jeg: Hvorfor ftulle vi da opfordre Ministeren til at gjøre det, naar vi kunne fige os selv, at han, ftøttet paa fin Dverbevisning om, at han har handlet i Medhold af Loven, ikke vil ffølge vor Dpfordring? Jeg holder ikke af at tigge; det er mig aldeles imod at komme hen og bede En om at gjøre Noget, naar jeg i Forveien veed, at han vil ffvare mig: Høffkærede, hvorfor beder De mig om det; jeg har jo handlet efter de Love, som bør være min Rettesfnor; ftaf andre Lovregler, da kunne

vi jo ypperligt komme ud af det ffammen. Kunne vi vente, at den nuværende Minister ligeoverfor det nuværende Folkething ftulde efterkomme en faadan Dpfordring, og kan han gjøre det, uden at dømme fig selv. Men hvorfor ftulle vi da bede ham derom? Derfom denne Sag kommer til anden Behandling, ftal jeg dog prøve paa, om jeg ikke kan faae ftillet forffjellige Ændringsforflag dertil. Der fordræs rigtignok 15 Medlemmer for at kunne gjøre det, men det Rigtigfte var maaffe, at Sagen blev henvift til et Udvalg, hvor der kunde blive taget alle mulige Hensyn, og hvor der navnlig kunde komme til at foreligge Dplyfninger for Thinget om, hvad det Virkeligheden er, det ftal ftemme om. Thi nu have vi hørt den ærede Minister fige overfor Forflagstillereffs Paastand om de mangffoldige Sogneraad, der havde gjort Indffigelse, at der er mangffoldige Sogneraad — maaffe de flefte eller dog mange flere, end Forflagstilleren tænkte fig — som have billiget hans Foranstaltning. Der er en Uklarhed i denne Sag, som bør ffjernes, før vi fette os paa Dommerfædet og afgjøre, om det er den ærede Minister eller det ærede Medlem for Præft Amts 6te Valgkreds (Boffen), som har Ret i fin Lovfortolkning. Jeg har iøvrigt et Hæad om, at Sagen vil klæres noget ved Medvirkning af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som jo antydede, at han vilde fføge at faae Forflaget bragt i en mere beftemt Form, navnlig faaledes, at det kom til at paffe med hans Dverbevisning. (En Stemme: Men dette ærede Medlem er jo endnu ftrengere i fin Dom end Forflaget). Ja, jeg veed ikke, om Nogen kan være ftrengere i fin Dom, end jeg er, nemlig at, hvis den ærede Minister har overtraadt fin Bemyndigelse, misbillige vi det, men har han ikke gjort det, er der jo ikke Noget at dable ham for. Nei, det Hele er meget uklart. Jeg ftal tillade mig at gjøre en Bemærkning endnu. Den ærede Forflagstiller indledede fit første Foredrag med, at Finantsudvalget var bragt i Forlegenhed med diiffe tænkte Cirkulæreffs Virkning med Hensyn til det Forflag, som foreligger paa Finantsloven om et Lønningstillæg til Skolelærerne. Dette giver mig Anledning til at bemærke, at, uagtet den ærede Forflagstiller er Formand for Finantsudvalget, er det dog ikke som faadan, han har bragt dette Forflag frem. Dette har den ærede Forflagstiller heller ikke ffagt; men jeg omtaler det blot, for at man ikke ftal misforftaa det og antage, at det er paa Finantsudvalgetffs Begne, at han har fføgt diiffe Dp-